

دقوم، سیمی، ژبی اورنگ دتعصب اصلاح

ارشادات

شیخ العرب والعجم عارف بالله

حضرت اقدس مولانا شاه حکیم محمد اختر صاحب دامت برکاتہم

خپورونکی

شعبه نشر و اشاعت خانقاہ امدایہ اشرفیہ/ اشرف المدارس

گلشن اقبال ۲ کراچی

www.khanqah.org

مقدمه

دغه وخت په ټوله دنيا كښې دكافرانو پرډول د "قوميت و صوبائيت او درنگ او ژبې" پر بنيا د باندې مسلمان چي څه رنگه په خپل مينځ كښې په اختلاف او انتشار (جلاوالی) اخته دی چي دقرآن او حديث د تعليمات څخه بلکل خلاف دی. ددې فتنې د اصلاح دپاره دشيخ العرب والعجم عارف بالله حضرت اقدس مولانا شاه حكيم محمد اختر صاحب دامت برکاتهم د کتابو څخه ددې فتنې په باره كښې ملفوظات (فرمانونه) راټول كړه او يوه مختصره رساله "د قوم سيمې ژبې او رنگ د تعصب اصلاح" چاپ سوي ده.

د دن سبا د حالاتو په خاطر دغه رساله ډير تر ډيره چاپ كړې او تر نورو ځلگو پورې ئې ورسوي چي تعصب او نفرت ليري سي او په خپل مينځ كښې محبت يې پيدا سي.

هر سړي ته ددې رسالې دعام چاپولو اجازه ده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْكَرِيمِ

۱۶ شعبان المعظم ۱۴۲۷ مطابق ۱۰ ستمبر ۲۰۰۶ مازدیگردیکشینی ورخ

دژی او رنگ اختلاف دالله تعالی نبیانی ده

ارشادئی وفرمائی چی توله مسلمانان ورونه دی.

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾

(سورة الحجرات، آیه: ۱۰)

خوک دافریقه خنجه راغلی دی، خوک دلندن خنجه، خوک
دافغانستان خنجه، خوک دبلوچستان خنجه، خوک دپنجاب خنجه،
خوک دسند خنجه، یودکوم حای خنجه راغلی دی بل دکوم حای
خنجه لاکن زه توله خپل ورونه بولم. الله تعالی فرمائی

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ

وَاللُّوَانِكُمْ ﴾

(سورة الروم، آیه: ۲۲)

دڙبي او رنگ اختلاف دا زما نبناني دى، كه څوك دخداى نبناني حقيره (كمتره) بولى نو دهغه ډيره ناپوهى ده، هغه ډير بې عقل سړى دى. لوى لوى تعليم يافته خلگ دڙبي او رنگ په اختلاف سره يو او بل حقير بولى. خلگ دگناه حقيقت نه پيژنى، كه څوك دخداى نبناني نه منى، انكار ئى كوى نو دا كفر دى. څوك پنجابى وائى، څوك سندهى نو اردو ژبى والا خاندى، اردو بڼه ژبه خوده لاكن دا تر ټولو ژبو بڼه او افضله بلل روا نه ده او يوه ژبه هم حقيره (كمتره) بلل روانه ده. انگريزي ژبه هم بايد حقيره ونه بلل سى، كه يوانگريز مسلمان سى نوبه څه وائى؟ انگريزي خو به وائى.

بس چى څومره ژبى دى ټوله بڼه و بوله، كه ته په لندن كښى پيداسوى واى نوبه دى انگريزي ويلائى، كه په پنجاب كښى پيدا سوى واى نوبه دى پنجابى ويلائى، كه په سنڌ كښى پيدا سوى واى نو به دى سندهى ويلائى، لهذا كومه ژبه چى ستا واى آيا هغه دى حقيره بلله؟ لهذا هيڅ ژبه حقيره مه بوله. كله چى مور بنگله ديش ته ولاړو نو هيڅكله مو يو بنگله

دیشی حقیر ونه بولی، په دې خاطر ټوله بنگله دیشان مو عاشقان سول ځکه چې په ما کښی قوم پرستی نسته، تعصب نه درلودل دا خبره به ډیره کمه په نظر درسی. زما څومره دوستان د پنجاب دی لاکن دهغو پنجابی ماته خونند راکوی.

قوم پرستی..... د بدی خاتمی ذریعه ده

د خپل زړه جائزه اخلی چې د قوم پرستی یوه ذره خو مو په زړه کښی نسته. که د قوم پرستی یوه ذره هم په زړه کی ده نو د بدی خاتمی اندیښنه ده. په یوه غزا کښی یوسړی په ډیره دلاوری سره جنگیدی، یوه صحابی دهغه صفت وکړی نو رسول الله ﷺ وفرمایل چې دغه دورځی دی، هغه صحابی په هغه پسی سو په آخره کښی ولیدی چې هغه زخمی سو او د زخمو تاب یی نه راوړی په خپله توره ئی ځان مړ کی، صحابی راغلی دا کیسه یی رسول الله ﷺ ته وکړل او پوښتنه ئی ځنی وکړه چې یا رسول الله ﷺ دا څنگه کیسه ده؟ رسول الله ﷺ ارشاد وفرمایلی چې دا سړی د اسلام دپاره نه د تعصب دپاره جنگیدی چې زما د قبیلې (قوم) نوم به وی. بس بڼه پوه سی

چی تعصّب دوږخ ته وړونکی دی، ژبه او رنگ حقیر بلل
دوږخ ته د وړلو ذریعه ده.

دا مضمون خپور(عام) کړی، ددی به پیره فائده وی،
نن سبا هرځای ددې دخپوریدو ضرورت دی. هر مسلمان دی
دغه مضمون مخته خپور کړی. یوه ژبه حقیره مه بوله، دژبی او
رنگ په خاطر څوک حقیر(کم) بلل ددې دلیل دی چی دا سړی
دخدای تعالیٰ دښمنانی منکره دی. څونه خلگ چی دلته
موجود دی ټوله دی دغه مضمون خپورکړی **وَ اِخْتِلَافُ**
الْسِّنَتِکُمْ وَالْوَالِئِکُمْ سړی دخپل پلار دښمنانی عزت کوی هغه ته
په کتلو سره پلار یاده وی او ژاری چی دا زما دپلار نښمنانی ده.
هغه بنده څومره بې عقل دی کوم چی دالله تعالیٰ نښمنانی
دجنگ ذریعه جوړه وی. دټوله دنیا مسلمانان یو دبله سره
وړونه دی که دلندن وی، که دیوگینډیا وی، دکندهار وی، که
دکابل وی که دمزار، توران او سپینان خدای تعالیٰ جوړه وی،
خپله نه جوړپیری، خدای تعالیٰ یی پیدا کونکی دی. درنگ او
ژبی جلاوالی دالله تعالیٰ دقدرت نښمنانی ده. څوک چی دقرآن

پاك پريوه آيت باندى ايمان رانه وړى هغه دقرآن پاك منكره دى.
 ۱۶ صفرالمظفر ۱۴۲۳ مطابق ۲۷ اپريل ۲۰۰۲ دسې شنبې ورځ ماينام
 د ژبو او رنگو اختلاف دالله تعالى دپيژندنې ذريعه ده
 اوس يوه نوې خبره واوري! چي شايد زما څخه ئې
 واوري. په ملاوى بناړ كښى يوه شپه پر دوې بجې مې سترگې
 روڼې سوي نو سپى غيل ما فكر وكړى چي څه خبره ده چي
 ددې ځاى سپى هم په هغه ژبه غاږي په كومه ژبه چي دكراچي
 سپى غاږي. سپيان پيشى او ټوله حيوانان دهر وطن دا يو رنگه
 ويل كوي. د انگلستان سپى دا نه وائى چي I am a dog او
 د انگلستان پيشى دا نه وائى چي I am a cat بلكه دهر وطن
 پيشى به مياؤ وائى. دبنگله ديش يوه عالم ټوكه وكړه چي
 پيشى چي كوم مياؤ وائى په اصل كښى وائى چي مې آؤ(يعنى
 زه درسم)؟ يعنى پر دسترخوان باندى څه يوازي يوازي خوراك
 كوې مې آؤ يعنى زه درسم؟ لاكن دانسانانو ژبى دهر وطن او
 هر علاقې دا جلا جلا دى څه وجه ده؟ په زړه كښى راغله چي
 الله تعالى انسانان دخپل معرفت (پيژندنې) دپاره پيدا كړى دى

پدې خاطر دهغو په ژبو کښې ئې اختلاف راوستی چی په دغه
 اختلاف سره هغه ما وپیژنی چی واه زما ربّه ستا څنگه قدرت
 دی چی تا څومره ژبی پیدا کړی دی. الله تعالی ارشاد فرمائی

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ

وَاللَّوَانِكُمْ﴾

(سورة الروم، ایه: ۲۲)

ستاسو د ژبو په اختلاف او درنگ په اختلاف کښې زما
 نښانې دی او نښانې و حیوانانو ته نه ورکول کیږی ځکه چی
 په هغو کښې د الله تعالی د پیژندنې صلاحیت هیڅ نسته کښې د
 انگلستان پیشی به انگریزی ویلائی او د پاکستان پیشی به اردو
 ویلائی او د بنگله دیش سپی به بنگله ویلائی لکن د ټوله دنیا
 حیوانان یو رنگه ویل کوی د پاکستان څر هغه سی برغ کوی
 لکه دانگلستان څر چی برغ کوی او انسانان ئې ځکه چی د
 خپل پیژندنې دپاره پیدا کړی دی پدې خاطر دهغو په ژبه او
 رنگ کښې ئې اختلاف کړی دی لکن دا زموږ ناپوهی ده
 چی موږ دغه د فضیلت سبب و بولو چی زه سپین یم ته توری.

معلوم سول چي دژبي او رنگ اختلاف دجنګ کولو دپاره نه دی دخدای دپیژندنې او محبت دپاره دی. که پلار خپله یوه نښانې ورکړې نو اولاد دهغه په کتو سره پلار یاده وی یا که په خپل مینځ کښی سره جنګیږی؟ الله تعالی خو اختلاف السنه او اختلاف الوان ته خپله نښانې وائی او مور پر غای دخپل مالک دیادولو پر هغه سره جنګیږو او هغه دخپلو خپلو فضیلت (لویي) سبب جوړه وؤ. پدې خاطر دوهم غای ئی وفرمایل

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ﴾

(سورة الحجرات، آية: ۱۳)

ستاسی فضیلت او کرامت پر ژبو او رنگو باندي نه دی پر تقوی دی خوګ چي خومره ډیر متقی وی الله تعالی ته نژدې هغومره مکرم (دعزت خاوند) دی.

۲۶ جمادی الثاني ۱۴۱۹ مطابق ۱۶ اکتوبر ۱۹۹۸ د جمعې شپه ماښام

دژبي او رنگ څخه لوړ یو بې مثاله قوم
لهذا خوګ چي ددین څخه بی وفا سول او الله او رسول ئی

پریبنول او وئی غغستل او بیرته یهودی او عیسائی سول نو هیخ فکر مه کوه فَسَوْفَ یَاتِیَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ یُّحِبُّهُمْ وَیُحِبُّوْنَهُ موبر په نژدې وخت کبئی عاشقانو یو قوم پیدا کوو چی دهغو سره به موبر محبت کوو او هغه به زمور سره محبت کوی او قوم ئی نازل کړی دی قومونه ئی نه دی نازل کړی ددې شخه معلوم سول چی په ټوله کائینات کبئی چی خومره خلک دالله تعالی سره محبت کونکی دی هغه ټول یو قوم دی. که شخه هغه دملاوی وی، که دپاکستان وی، دامریکا وی که د افریقه وی، یا دافغانستان وی، تور وی که سپین وی دټوله عالم دخدای عاشقان او دالله تعالی سره محبت کونکی ټوله یو قوم دی.

که دالله تعالی په عاشقانو کبئی ډیر قومونه وای او د تور او سپین فرق وای نو الله تعالی به دقوم لفظ نه وای نازل کړی قومونه به ئی نازل کړی وای چی موبر به دخپل عاشقانو قومونه نازل کړو لکن فَسَوْفَ یَاتِیَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ ئِی وفرمایل چی په ټوله دنیا کبئی چی زما خومره عاشقان دی هغه ټوله

یو قوم دی ، دعاشقانو قوم جلا جلا نه وی .

دالله تعالیٰ عاشقان ټول یو قوم دی

هو دمحببت دتعبیر(بنکاره کیدو) دپاره دهغو په ژبو او رنگ کښی اختلاف دی دا دلیل دا اختلاف قومیت نه دی دا اختلاف تعبیرات(مخالفت دبنکاره کولو) دی . مور غواړو چی په جلا ژبو زمور نوم واخستل سی او دجلا رنگو خلک مور یاد کړی، دا زمور انتظام دی. اختلاف السینه او اختلاف ألوان یعنی دژبی او رنگ په اختلاف کښی مور خپله نښانی او دخپل قدرت تماشه بنکاره کړې ده چی خوک بنگالی وائی، خوک انگریزی وائی، خوک کجراتی وائی او خوک پښتو .

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاختلاف﴾

السنتکم والوانکم﴾

(سورة الروم، ایه: ۲۲)

ستاسو رنگ او رنگت او ستاسو ژبی چی جلا جلا دی دا زما نښانی ده، لهدا ددې خخه دافکر مه کوی چی زمور دعاشقانو شو قومونه دی. درنگ او ژبی په اختلاف سره دقوم جلا

کیدل نه لازمیری. شوک چي زموږ سره محبت کوی که څه هم هغه دهر رنگ اود هر ژبی وی یو قوم دی، دټول دنیا عاشقان یو قوم دی، لهذا که ستا سره یو ملاوی یو ځای سی، افریقائی یو ځای سی، آسیائی یو ځای سی، هندوستانی یو ځای سی، گجراتی یو ځای سی یا افغانی، تاجک یا اُزبک یو ځای سی لاکن هغه دالله او رسول سره محبت کوی دهغه سره معانقه (دغیر روغبړ) وکه، محبت ورسره وکه چي واه زما گرانه زه او ته دیوې برادری یو، دلته هیڅ رقم اختلاف نسته. دټوله عالم دخدای عاشقان یو قوم دی په دلیل کینی دقرآن پاک آیت درته وړاندی کوم، دملاوی عالمان دلته موجود دی، دجنوبی افریقه عالمان موجود دی الله تعالی فرمائی **فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ** زه به یو قوم پیدا کړم دهغوبه څه بڼه والی وی؟ **يُحِبُّهُمْ** الله تعالی به دهغو سره محبت کوی او **وَيُحِبُّونَهُ** او هغه خلگ به دالله تعالی سره محبت کوی.

نو دالله تعالی دعاشقانو دقوم اوله علامه دا ده چي الله تعالی به دهغو سره محبت کوی او هغه به دالله تعالی سره

محبت کوی او په بَقَوْمِ کبني چی کومه "با" داخله ده دغه
 اَتِي يَأْتِي چی لازم وه هغه متعدی کوی. شه مطلب ئې سو؟
 چی زما عاشقان دخپل خانه شخه نه جوړپیری، زموږ دطرف
 شخه عاشقان جوړپیری. پدې خاطر دغه "با" دا معنی پیدا
 کوی چی موږ ئې راولو دخپل عاشقانو یو جماعت او قوم
 چی هغه به موږ خپل عاشقان جوړه وؤ.

الله تعالی چی دچا په قسمت کبني خپل عشق او
 محبت کبنيږدی هم هغه دالله تعالی عاشق وی، دچا سره چی
 الله تعالی محبت کوی هغه دالله تعالی سره محبت کوی، دا
 ډیر خوش نصیبه خلگ دی دا ډیر دقسمت خاوندان دی
 پاچاهانو ته دا قسمت نه دی ورپه نصیب که خدای ئې هیر
 کړی دی نو پاچا ټوله ژوند په خپله پاچاهی کبني پریشانه
 دی، شاهي تاج ئې پرسر دی او په سر کبني ئې د سردرد دی.
 دخدای د دوستانو په زړو کبني د نور دریاب بهیږی او
 د شاهانو په سرو کبني د اپوزیشن(حزب مخالف) دسوتی شخه
 دسر درد جوړ وی، شاهي تاج ئې پر سر او خپله دسلطنت پر

چو کی باندی او ترچو کی لاندی د اپوزیشن (حزب مخالف)
 د سوتی فکر هر وخت په پریشانی کینی اخته کړی وی.
 ۹ رمضان المبارک ۱۴۱۸ مطابق ۸ جنوری ۱۹۹۸ سهار د پنج شنبې ورځ

د عاشقانو قومیت

دمثنوی د درس په وخت کینی ئې ارشاد وفرمایلی چی الله
 تعالی آیت **يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ** په نازلولو سره ئې راوبنول چی زه
 دخپل عاشقانو سره محبت کوم او دوی هم زما سره محبت
 کوی لکن **قَدَّمَ اللهُ تَعَالَى مَحَبَّتَهُ عَلَى مَحَبَّةِ عِبَادِهِ لِيَعْلَمُوا**
أَنَّهُمْ يُحِبُّونَ رَبَّهُمْ بِفَيْضَانِ مَحَبَّةِ رَبِّهِمْ الله تعالی خپل محبت
 دخپل بندگانو دمحبت تر مخه بیان کړی چی زما بندگان پوه
 سی چی دهغو چی کوم محبت زما سره دی دا هم زما دمحبت
 فیض (برکت) دی.

دا آیت دمرتدو په مقابله کینی نازل سوچی **خوڪ مرتد**
 سول دا بی وفا وه دهغو زما سره محبت نه وو، دا دمحبت
 خاوندان نه وه اوس ددوی په مقابله کینی **فَسَوْفَ يَأْتِي اللهُ**
بِقَوْمٍ نازلوم چی زه به یو قوم دعاشقانو پیدا کړم چی دهغو سره

به زه محبت کوم او هغه به زما سره محبت کوی. معلوم سول
 چی دعاشقانو وجود دالله تعالی دطرفه شخه د فَسَوْفَ یَاتِیَ اللهُ
 ظهور(بنکاره) دی او دا سلسله به تر قیامته پوری وی ؤکه چی
 په اَیَّان لفظ کبسی خو سَوْفَ دی لاکن دهغه تسلسل نه دی
 مات سوی لهذا که نن هم خوک دالله تعالی په محبت کبسی
 مست وی یا خوک پر خپل د خدای دوست پیر باندى عاشق
 وی نو پوه سی چی دا د فَسَوْفَ یَاتِیَ اللهُ بِقَوْمٍ یو غری
 دی، کوم قوم؟ دِیْحِبُّهُمْ وَیَحِبُّونَهُ قوم، دا یو قوم دی، خپل
 عاشقان خدای تعالی یو قوم بللی دی.

لهذا مور یو قوم یوکه شه هم خوک پنجابی، خوک
 بنگالی، خوک هندوستانی، خوک فارسی، خوک عربی، خوک
 پښتون، خوک ازیبک، خوک تاجک وی د زرهاؤ هیوادو وی د
 زرهاؤ ژبو وی مگر مور جلا قومونه نه یو هم یو قوم یو. معلوم
 سول چی قومیت په وطنو نه جوړیږی، معلوم سول چی قومیت
 په رنگ، نسل او ژبو نه جوړیږی په ملک،و، علاقو، خاندانو او
 قومونو نه دی دالله تعالی په عشق سره قومیت جوړیږی. په دنیا

کښنې چې څومره دخدای عاشقان دی ټوله یو قوم دی که
 دهر وطن اوهر علاقې دخدای عاشقان جلا جلا قومونه وای
 نو الله تعالی به فَسَوْفَ یَأْتِیَ اللهُ بِأَقْوَامٍ نازل کړی وای چې
 مور به ډیر قومونه پیدا کړو لاکن فَسَوْفَ یَأْتِیَ اللهُ بِقَوْمٍ واحد
 ئې په نازلولو سره راوښول چې دټوله عالم عاشقان یو قوم
 دی، هر څوک چې دخدای عاشق وی هغه زمور په قوم کښې
 داخل دی او څوک چې دهغه عاشق نه دی هغه زمور دقوم
 څخه نه دی که څه هم هغه زمور دوطن وی که څه هم زمور
 نژدې قریب وی، زمور وینه، زمور ژبه، زمور ملک، زمور
 صوبه، زمور علاقه زمور قوم نه دی.

زمور قوم دخدای دعاشقانو څخه جوړېږی، ددې
 قومیت دجوړیدو طریقې دوې دی یو یُحِبُّهُمْ او دوهم یُحِبُّوْهُ
 یعنی دچا سره چې الله تعالی محبت کوی او څوک چې دالله
 تعالی سره محبت کوی دا قوم هغه دی کوم چې دقومو خالق
 ئې نازله وی، دامریکا، انگلستان او دټول دنیا کافران دغه قوم
 څه پیژنی، ددوی قومیت خو درنگ، نسل، ملک، قوم او دژبو د

اختلاف پر بنياد باندي جو پيري چي دهغه نتيجه بغض، نفرت او دبنمني ده. پيدا کونکي پوهيري چي قوميت شه شي دي، چا چي مور ٽول پيدا کري يو دهغه رابنولي قوميت معتبره او مهم دي که ددې کافرانو جوړسوي قوميت؟ ددې قوم خاص بنه والي رنگ، نسل ژبه او ملک نه دي، ددې خاص بنه والي **يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ** دي چي دا قوم دالله تعالي سره محبت کوي او الله تعالي ددوي سره محبت کوي.

لاکن الله تعالي اول **يُحِبُّهُمْ** وفرمائي چي الله تعالي ددوي سره محبت کوي مگر څنگه معلوم سي چي الله تعالي ددوي سره محبت کوي؟ **دِيْحِبُّهُمْ** ضمير **هُمْ** کسان اوس نه سي معلومه وای څکه چي د وحی نازلیده بند سول، اوس جبرئیل عليه السلام نه سي راتلای په قطعي توگه ئي نه سي معلومه وای چي د فلانکي فلانکي کسانو سره الله تعالي محبت کوي. بيا دالله تعالي دمحبت معلومولو اوس کومه آله ده، څکه چي دالله تعالي محبت د خپل بندگانو سره پټ دي لاکن دبنديگانو محبت دالله تعالي سره خو بنکاره دي.

عشق من پیدا و دلبر ناپدید

یعنی زما عشق خو بنکاره دی لاکن زما محبوب (الله تعالی) پت دی زما عشق یعنی اودس کول، لمونخ کول، روژه نیول، طواف کول، جهاد کول، سر قربانول ٲول بنکاره دی مگر محبوب (الله تعالی) پت دی

در دو عالم این چنین دلبر که دید

په دوارو جهانو کبئی داسی محبوب را بنکاره که چی هغه ئی لیدلی هم نه وی لاکن په یوه ورخ کبئی اویا شهیدان د اُحد په لمن کبئی پراته دی. دغه رنگه نن هم د بندگانو محبت خو زما سره بنکاره کیری لاکن ای دنیا والو! دِیْحِبُّهُمْ علم به تاسو ته خنکه و سی، ته به خنکه پوهیری چی زه هم دهغو سره محبت کوم خکه چی د وحی نازلیدل بند سوی دی نو لهنذا مخ ته ئی دلیل موجود دی وِیْحِبُّونَهُ کوم خلگ چی زما سره محبت کوی نو پوه سی چی زه هم دهغو سره محبت کوم پر چا چی دِیْحِبُّونَهُ نبنانی و وینی نو پوه سی چی دا زما دمحبت فیضان (برکت) دی. یُحِبُّهُمْ وِیْحِبُّونَهُ الله تعالی په مضارع

نازليدو سره را و بنول چي زما عاشقان به په موجود حال کښي هم زما وفاداره دي او په آئنده کښي به هم زما وفاداره وي. دغه آيت دا دليل ورکوي چي دمحبت دخاوندانو په صحبت کښي بايد وه وسپرو چي دالله تعالي دائمي (هميشه) وفاداري حاصله سي.

ددې آيت نازلیدل دټوله عالم په عاشقانو کښي د رابطې او دمحبت دزياتوالي ضامن دي ځکه چي کله دوي ته معلوم سي چي مور ټول يو قوم يو نو هر قوم خپل قوم خوبنوي. کومو بچيانو ته چي معلوم وي چي مور ديوه پلار اولاد يو نو دهغو په مينځ کښي محبت وي او دچا تعلق چي دپلار سره کمزوره وي دهغو په مينځ کښي جنگ وي، څوک چي دالله تعالي دمحبت څخه محرومه دي هغه په خپل مينځ کښي جنگيري او دمحبت خاوندان ځکه چي پوهيري چي مور يو قوم يو، يو ځان يو، يو بدن يو پدې خاطر دهغو پر زړه او بدن باندې دالله تعالي محبت غالبه وي. ديوه قوم په احساس سره په محبت کښي پخپله زياتوالي راځي. په ټوله دنيا کښي چي ديو

ملك، علاقې يو دخدای دوست پیدا کړی نو هر دخدای
 دوست دهغه محبت محسوسه وی، هم دغه سبب دی چی
 دخدای دعاشقانو تر مینخ هیخ وخت جنگ نه کیری یو عاشق
 دبل عاشق په لیدو سره مست سی عککه چی دا د فَسُوفَ یَاتِی
 اللهُ بِقَوْمٍ غَرِی دى. وواياست! آيا دا علم پر (اختر) باندى دالله
 تعالى عظیم فضل نه دی چی دقرآن پاك دآیت خخه دتصوف
 مسئلې راوړی او نن په ژوند کبسی اول وار د یَجِبُهُمْ وَيَجْبُونَهُ
 خخه دعاشقانو یو قوم کیدل الله تعالى په زړه کبسی راواچول
 او زما زړه وائی چی الله تعالى (اختر) ددغه علم دپاره خاص
 کړیدی شاید چی دیو چا ذهن ودغه طرف ته تللی وی چی
 دالله تعالى هر عاشق که خه هم دهر ملك، هر علاقې، هر
 رنگ، هر نسل وی دا ټول په یو قوم کبسی داخله دی، پدې
 خاطر الله تعالى فَسُوفَ یَاتِی اللهُ بِقَوْمٍ نَبِ نازل کړی بِأَقْوَامٍ نَبِ
 نه دی نازل کړی. دقرآن پاك علم هیخ حد نه لری چی دکلام
 پاك خاوند(الله تعالى) بی حده دی نو دهغه دکلام رازونه او بڼه
 والی به خنکه حدولری، دبې حده ذات هر صفت هم بی حده

وی او دا خبره موهم باید په ذهن کښی وی چی دا تفسیر نه دی بلکه دقرآن پاک رازونه دی.

۳ ربیع الاول ۱۴۱۴ مطابق ۲۲ اگست ۱۹۹۳ سهار ۱۱ بجې دیکشني ورځ

دخاندان او قومو مقصد پیژندنه ده

افضلیت او فخر کول نه دی

نن حضرت والا په مجلس کښی دغه آیت وویلی

﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ

شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾

(سورة الحجرات، آية: ۱۳)

حق سبحانه و تعالی ارشاد فرمائی چی ما تاسی دیوه نر

او بنځی خخه پیدا کړی یاست یعنی با با آدم علیه السلام او

بی بی حوا علیها السلام خخه وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ او ما

تاسی په جلا خاندانو کښی تقسیم کړی یاست لاکن دا

تقسیم د فخر کولو دپاره نه دی بلکه ددې مقصد دی لِتَعَارَفُوا

چی تاسی یو او بل وپیژنی لاکن مور پرځای دپیژندنی افضلیت

او فخر کول شروع کړل څوک چې پتیل (یوقوم) دی هغه وائی چې زموږ په مقابله کښی ټول گهټیل دی یعنی بې کاره دی، څوک لمبات (یوقوم) دی څوک گنگات (یوقوم) دی. ددې آیت څخه دا مسئله راووتل چې پر خپل خاندان باندی، پر خپل برادری باندی، پر خپل لقبو باندی فخر کول ناپوهی ده کوم چې د پیژندنی دمقصد خلاف دی. دغه وخت زه بس دا یو څه نصیحت کوم چې د **لِسَعَارُفُوا** خیال وساتی. فخر کول او ځان افضل بلل جائز نه دی ځکه چې د شعوب او قبائل (قوم) د فرق څخه دالله تعالی مقصد دادی چې په خپل مینځو کښی یو او بل سره وپیژنی چې دفلانکی خاندان څخه دی هغه دفلانکی قوم څخه دی. خاندان او قوم دعزت او شرف نه دی، نوبیا عزت او شرافت په څه شی کښی دی؟ مخ ته ارشاد فرمائی

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَى﴾

او دالله تعالی په نزد عزت مند هغه دی څوک چې ډیره تقوی اختیار کړی څوک چې څومره ډیر تقوی داره دی دالله تعالی په نزد هغومره ډیر عزت مند دی.

په جنت کښې هېڅ صوبه نسته

په خانقاه کښې دامريکا، کينيډا، برطانيه، فرانس، ري يونين، بنگله ديش، برما، هندوستان، افغانستان وغيره دخو ملکو خلگ يوځای وه چی دخپل اصلاح دپاره دحضرت والا په خدمت کښې راغلی وه. دغه رنگه دپاکستان دخو صوبو (ولایتو) خلگ هم وه ددوی په لیدو سره حضرت صاحب ارشاد وفرمائی چی داسلام دحقیقت یوغت دلیل دی چی تور، سپین، غنم رنگی دهر رنگ خلگ جمع سوی او دلته درنگ او ژبی هېڅ فرق نسته ځکه چی په جنت کښې هېڅ ملك او هېڅ صوبه نسته هلته نه فرانس سته نه امریکا نه هندوستان نه بنگله ديش نه پنجاب نه سنده نه بلوچستان نه افغانستان سته نه کندهار نه کابل سته نه مزارشريف لهذا څوک چی جنت ته ځی دهغو په زړو کښې قوم پرستی نه وی، هم دغه نښانی ده چی دا جنتی خلگ دی او په جنت کښې به د ټولو ژبه عربی وی او چا چی عربی نه ئی ویلې الله تعالی بی هغه ته وروښوی هر جنتی به عربی وائی.

هلته به قومیت، صوبائیت، لسانیت نه وی چپی
 پنجابیء به پنجابی وائی، سندھیء به سندھی وائی د گجرات دا
 به گجراتی وائی، کندھاری به پښتو وائی، کابلی به فارسی
 وائی، اُزبک به اُزبکی وائی، تاجک به تاجکی وائی بلکه هلته به
 ٿوله عربی وائی.

رسول الله ﷺ و فرمائل چپی الله تعالیٰ ارشاد فرمائی

﴿ وَجَبْتُ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ ﴾

﴿ وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ وَالْمُتَبَادِلِينَ فِيَّ ﴾

(مؤطا مالک، باب ما جاء فی المتحابین فیَّ)

زما محبت دهغه خلکو دپاره واجب سی شوک چپی زما په خاطر
 په خپل مینځ کښی محبت سره کوی، دهغو په مینځ کښی
 دمحببت سبب زه یم نه خپلوی، نه قرابت، نه کاروباری شراکت
 هیڅ رقم دوستی ئې نسته، نه ملکي، نه علاقائی، نه دربی، شوک
 انگریزی وائی، شوک عربی وائی، شوک اردو، شوک پښتو وائی،
 شوک فارسی، شوک اُزبکی وائی، شوک تاجکی مگر زما په خاطر
 یو دبل سره محبت کوی نو دوی ته خپل محبت عطاء کول پر

ما واجبیری. دقیامت په ورځ به اعلان وسي **اَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ فِيَّ** چیری دی هغه خلگ چی په دنیا کښی ئی زما په خاطر په خپلو مینځو کښی محبت سره کوی هغه خلگ دی زما دعرش وسای ته راسی. نو معلوم سول چی دجنت وخواوندانو ته په جنت کښی دعرش عظیم کومه سایه وریه نصیب کیری دخدای دپاره محبت کونکو ته به هغه سایه دمحشر په میدان کښی وریه نصیب سی او ددوی سره به هیڅ حساب نه کیری.

ژبه او رنگ دالله تعالی دوی ډیری لوئی نښانی دی
الله تعالی نن یو علم عظیم راته عطاء کړی چی یو ژبه
 په زړه کښی حقیره (کمه) بلل یا په ژبه سره ئی ښکاره کول په دغه کښی دکفر خطر ده. په تهانه بهون (هندوستان) کښی حضرت تهانوی رحمة الله علیه دیو سړی خط وویلی چی دبنگال خنجه راغلی وؤ په هغه کښی لیکلی وه (هم بهت هانستا هے) یعنی زه ډیرخاندنم ددې علاج راوښوه، دحضرت په مجلس کښی یو سړی وویل چی دابنگالی معلومیږی، حضرت ورته وفرمایل چی ستا ددغه جملې خنجه دحقارت

(کموالی) بوی راځی چی دبنګال خلګ او دهغو ژبه دی حقیره (کم تره) وبلل لهذا ته ولاړسه بیرته کلمه ووايه او دوه رکعته دتوبې لمونځ وکه. لهذا ژبه حقیره بلل پدې خاطر حرام ده چی الله تعالی فرمائی **وَ اِخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَاوَانِكُمْ** ای دنیاوالو! ستاسی دژبو او ستاسی درنګو اختلاف زما نبنانی ده او په نبنانی سره پیژندنه کیری یعنی ستاسی دژبو او رنګو اختلاف زما دمعرفت (پیژندنی) ذریعه ده.

زه دافریقه په ملک ملاوی کسبی وم یوسهار سپیانو غپل ما دوستانوته وویل چی دحیوانانو ژبه ځکه چی الله تعالی دخپل معرفت (پیژندنی) ذریعه نه ده جوړه کړی پدې خاطر دتوله دنیا دحیوانانو هم یورنګه ژبه ده. سپی که دپاکستان وی یا دافریقې وی یا دامریکې او برطانیې وی که دافغانستان بوبو به کوی او پیشی که دهر وطن وی میاؤ به وائی لاکن دانسانانو ژبی جلا دی ځکه چی هغه ئې دخپل نبنانی او معرفت (پیژندنی) ذریعه جوړه وله چی خلګ الله تعالی وپیژنی چی واه څنګه قدرت دی ستا چی څومره ژبی تا پیدا کړی دی.

لهذا يوه ژبه يا يو رنگ مثلاً توران حقير(کم) بلل په دغه کبني دکفر اندیبننه ده. یوسړی یو لنډی سړی ولیدی پر ویخندل نو هغه ورته وویل چی پر پیاله خاندې که دپیالې پر جوړونکی باندی، پر پیاله باندی خندل دپیالې پر جوړه ولو والا باندی خندل دی. دچا پر جوړ سوی شی باندی مسخرې کول لکه پر جوړولو والا باندی چی مسخرې کول دی. ددغه آیت په تشریح کبني دْمُجِدِّ زمانه حکیم الامت لوړ ذکر سوی عمل زموږ تصدیق کوی. هرانسان که دهر رنگ وی اودهر ژبی وی په هغه کبني دخدای دوست دجوړیدو صلاحیت موجود دی، ایمان راوړی او تقوی اختیار کړی دخدای دوست سو. لهذا عقلاً هم شوک حقیر(کم تر) بلل جائز نه دی. لاکن دژبو په باره کبني په ناپوهی ډول سره شیطان کم والی په زړه کبني ورواچوی. ددې باید خاص فکر وساتل سی چی دچا کم والی په زړه کبني رانه سی.

تعصّب(قوم پرستی) دکفر نبنانی ده

ددې وروسته حضرت والا ومولانا عبدالمتین صاحب ته وفرمایل چه په بنګله ژبه ددغه ترجمه وکه، دبنګله دیش شخه

پنځلس کسان دحضرت والا سره د عمرې ادا کولو د سعادت حاصلولو دپاره راغلي وه. د ترجمې وروسته ئې وفرمايل چې وگورئ! بنگله ژبي وټولو ته خوند ورکړی. خوند ئې په څه خاطر وکړی؟ په خاطر ددې چې وزړه ته ايمان داخل سو، که قوم پرستی او نفسائيت وای نو خوند به ئې نه وای کړی، په دغه خاطر زما دوستان په خپل مينځ کينی ډير محبت سره لری. مور ټول يو اُمت يو. رسول الله ﷺ دهر ژبي نبی دی دبنگله ديشی، هندوستانی پاکستاني، افغانی، برطانوی، افريقائی، امریکائی رسول الله ﷺ دټولو نبی دی، دجلا جلا ژبو خاوندانو نبی يو دی، په دغه خاطر مور ټول يو يو، چې زمور الله يودی او زمور رسول يودی نو مور ټول يو يو. په دغه خاطر الله تعالی مور ټول يو قوم بللی يو.

﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ

يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾

(سورة المائدة، اية: ۵۴)

په تاسو کينی چې څوک مرتد سی دهغه په مقابله کينی به الله

تعالیٰ یو قوم پیدا کړې چې دهغو سره به الله تعالیٰ محبت کوی او هغه به دالله تعالیٰ سره محبت کوی. الله تعالیٰ قوم نازل کړې دی قومونه ئې نه دی نازل کړې ددې څخه معلوم سول چې دخدای عاشقان ټول یو قوم او یو ملت دی که څه هغه عربی وی که عجمی وی، سپین وی که تور وی، که څه هغه عربی وائی یا انگریزی وائی، بنگله وائی یا که اردو وائی چې هره ژبه وائی لاکن دالله تعالیٰ سره محبت کونکی ټول یو قوم دی، یو اُمت دی. پدې خاطر دژبی په اختلاف یا درنگ په اختلاف سره خپل ځان دیو او بل څخه بالا یا کم بلل کفر دی. فرض ئې کړې که دالله رسول ﷺ دغه وخت زمور په مینځ کښی راسی نو علیه السلام خو به عربی وائی لاکن په هره ژبه کښی به ترجمان جوړ کړی. د علیه السلام ترجمه به په هره ژبه کښی وی. معلوم سول چې هره ژبه زمور ده. همدغه رنگه ددین یو عالم ونورو ته ددین رسولو دپاره دهر ژبی یو ترجمان غواړی. پدې خاطر دژبو څخه نفرت مه کوی. دژبو څخه په نفرت کښی دکفر بوی راغی. هره ژبه

اللَّهُ تَعَالَى خَيْلَهُ نَبْنَانِي بِلَلِي دَه وَ اِخْتِلَافِ اَلْسِنَتِكُمْ وَ اَلْوَانِكُمْ
 دَرَبُو اِخْتِلَافِ اَوْ سَتَاسِي دَرَنگُو اِخْتِلَافِ پَه دَغَه كَسْبِي زَمَا
 نَبْنَانِي دِي. دَاللَّهُ تَعَالَى نَبْنَانِي حَقِيرَه (كَمْ تَرَه) بَلَل، دَهغَه شَخْه
 نَفَرْت كُول كَفَر دِي. دَرَبِي شَخْه نَفَرْت كُول يَا دَرَنگ شَخْه
 نَفَرْت كُول چِي دَغَه تَوْر دِي هَغَه سَپِين دِي دَا تَپُولَه دَكْفَر
 خَبْرِي دِي.

هَر رَنگ چِي وِي اَوْ هَرَه رُبَه چِي وِي اَنگَرِيزِي وِي،
 فَارَسِي وِي، عَرَبِي وِي، بَنگَالِي وِي، اَرْدُو وِي، پَسِنْتُو وِي،
 اُزْبِكِي وِي، تَاچِكِي وِي تَپُولَه دَاللَّهُ تَعَالَى نَبْنَانِي دِي. پَدَغَه
 خَاطِر دَاللَّهُ تَعَالَى نَبْنَانِي حَقِيرَه بَلَل، ذَلِيلَه بَلَل، كَمْتَرَه بَلَل كَفَر
 دِي. بَس قَوْم پَرَسْتِي اَوْ صَوْبَايْت چِي دَا فَلَانَكِي دِي هَغَه فَلَانَكِي
 دِي پَدَغَه خَاطِر فَلَانَكِي دَفَلَانَكِي شَخْه بَهْتَرَه دِي دَا دَكْفَر نَبْنَانِي
 دَه اَوْ دَجَنْت شَخْه دَمَحْرُومِي عِلَامَه دَه. كَوْم خَلگ چِي جَنْت
 تَه تَلُونَكِي دِي هَغَه دَقُوم پَرَسْتِي شَخْه پَاك وِي حُكْه چِي پَه جَنْت
 كَسْبِي دَرَنگُو اَوْ رُبُو اِخْتِلَافِ نَسْتَه، پَه جَنْت كَسْبِي هَيْش صَوْبَه
 نَسْتَه، پَه جَنْت كَسْبِي بَه دَپُولُو رُبَه عَرَبِي وِي، تَپُول بَه عَرَبِي وَايِي.

اوس که خوک و وائی چي مور خو عربي نه سو ويلاي حُککه چي مور عربي ويلې نه ده نو جواب ئې دا دی چي هلته به ئې الله تعالی وروبنوی دجنت نعمتونه دکارولو طریقه به الله تعالی پراهام کړی (په زړه کښی ورواچوی). دجنت نعمتونه داسی دی

﴿مَا لَآ عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ

عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ﴾

(صحيح البخارى، كتاب بدء الخلق، باب ماجاء فى صفة الجنة)

چي نه يوې سترگي ليدلى دی، نه يو غوږ اوريدلى، نه پر يوه زړه دهغه خيال تير سوى لاکن کله چي دالله تعالی دیدار وی نو جنت به هم دچا په ياد نه وی چي جنت چيری دی او دجنت حورى چيری دی دالله تعالی په دیدار کښی به داسی خوندي وی. الله تعالی دی زمور دټولو دبلد امين (مدينې) په برکت سره او دکعبې شريفی په برکت سره جنتی کيدل راپه نصيب کړی، په جنت کښی اول داخليدل راپه نصيب کړی، الله پاک دی مو ددورخ دعذاب شخه وساتي او جنت دی راپه نصيب کړی او دجنتی اعمالو توفيق دی راپه برخه کړی او الله تعالی مودی

دڊورخ څخه وساتي او دڊورخي اعمالو څخه مودي هم وساتي او الله تعالى دي زمور بدعمني، كمزوري، خطاوي را معاف كړي. الله تعالى دي په خپل رحمت سره هميشه خوشحالي رابنكاره كړي او دغم څخه مودي وساتي، بي له دحق دغوښتنې څخه په خپل فضل او صرف په خپل رحمت سره دخپلي دوستي دلور څخه لور مقام راته عطاء كړي. مورته هم زمور اولادوته هم، زمور كوروالاؤ ته هم او زمور كوم دوستان او احباب چي دلته نسته هغوته ئي هم ورپه نصيب كړي او دټولو مسلمانانو په حق كښي زما دعا قبوله كړي او وټولو كافرانو ته هم ايمان ورپه نصيب كړي او وليء كامل ځني جوړ كړي، خپل رحمت پرټوله عالم واوروي ماهيانو ته په ابو كښي، حيوانانو ته په ځنگلو كښي او مرغانو ته په هواؤ كښي عافيت ورپه نصيب كړي پر ټول عالم باندي درحمت باران واوروي.

وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ

زمور پيژندنه

بنه پدې پوهسي چي زمور پيژندنه په ژبه، رنگ، سيمه او قوم سره نه دي بلکه زمور پيژندنه مسلمان کيدل دي. په يو غزا کيښي رسول الله ﷺ پر يوقوم باندي راتيږدي. عليه السلام دهغو څخه پوښتنه وکړه چي

﴿مَنْ الْقَوْمُ﴾

ستاسي قوم څه دي؟ نو هغو جواب ورکړي چي

﴿نَحْنُ الْمُسْلِمُونَ﴾

مورې ټوله مسلمانان يو.

(سنن ابن ماجه، كتابُ الزهد، باب ما يرجي من رحمة الله يوم القيامة ص ۳۱۸)

ازارشادات

شيخ العرب والعجم عارف بالله حضرت اقدس مولانا شاه حكيم محمد اختر صاحب دامت بركاتهم